

Žalba Savetu za štampu

Podnosim žalbu Savetu za štampu smatrajući da su u tekstu pod naslovom Dok narod odlazi trbuhom za kruhom predsednik opštine Paraćin uživa u tri stana u Beogradu i KUĆI U LONDONU na portalu "Srbijadanas" na adresi

<https://www.srbijadanas.com/vesti/info/dok-narod-odlazi-trbuhom-za-kruhom-predsednik-opstine-paracin-uziva-u-tri-stana-u-beogradu-i-u-kuci-2017-09-15>

Prekršeni sledeći članovi Kodeksa novinara Srbije:

I Deo Istinitost izveštavanja – član 1.

Iznete su neistinite informacije. (Ne)Istinitost informacija bilo je moguće veoma lako proveriti kontaktiranjem nadležnih državnih službi, uvidom u javno dostupne dokumente (internet strana Agencije za borbu protiv korupcije, RGZ – internet portal)

U nastavku teksta (i u dopuni žalbe po pribavljanju i zvaničnih dokumenata ukoliko je to potrebno) detaljnije ću obrazložiti neistinite tvrdnje autora.

I Deo Istinitost izveštavanja član 2

Kako je Kodeksom predviđeno da Medij snosi odgovornost za ono što objavljuje i kad prenosi agencijsku vest, smatram da je prenošenjem očigledno neistinite vesti prekršen ovaj član kodeksa.

I Deo Istinitost izveštavanja – član 3

Temi nije pristupljeno sa dužnom novinarskom pažnjom i nije se vodilo računa o tačnosti informisanja. Informisano je netačno.

I Deo Istinitosti izveštavanja – član 4

Iako je to bilo neophodno nisu konsultovani drugi izvori informisanja, iz teksta zapravo proizilazi da zapravo nije konsultovan kako se čini niko osim autora ovog teksta koji po svojoj sadržini nije ništa više od pamfleta punog neistina sa određenim političkim ciljevima.

Mene lično niko od autora ovog teksta i članova redakcije portala nije kontaktirao ni tražio potvrdu informacije koja je objavljena ili moj stav na ovu temu.

Moji odgovori koje sam uputio autoru teksta na portalu "Embargo" odakle je tekst prenet emailom na ovu temu uopšte nisu objavljeni (dokaz da sam odgovore uputio posedujem i već su upućeni Savetu za štampu prilikom upućivanja prethodne žalbe na tekst portala "Embargo" u formi emaila, autor mi je kasnije SMS-om potvrdio prijem i tražio i fotografije).

I Deo Istinitosti izveštavanja – član 5

Tekst po svojoj sadržini predstavlja isključivo objavljivanje izmišljenih, optužbi, kleveta, glasina.

Tekst po sadržini predstavlja prepis uz male modifikacije teksta na portalu "Embargo" koji nisam uspeo da pronađem na registru medija, što može da znači da ovo zapravo i nije registrovan medij. Na portalu "Embargo" nije naveden izvor informacija.

Prema svojoj sadržini objavljeni tekst predstavlja objavljivanje neosnovanih optužbi, kleveta, glasina, ili čak i izmišljen tekst čiji autor nije poznat i identitet nije proverljiv ("pouzdati izvori").

Čak i da je redakcija pretpostavila da je objavljivanje u "Interesu javnosti" nije naznačeno da informacija nije potvrđena.

NAPOMENA. Ukoliko bi bilo dozvoljeno da se prosto korišćenjem mehanizma "prenošenja vesti" sa portala koji nisu zvanično medij po registraciji, to bi predstavljalo mogućnost serijskog i planskog kršenja Kodeksa zloupotrebom mehanizma "prenošenja vesti"

IV Odgovornost novinara – član 3

Tekstom sam oglašen krivim za "brojne" a nepostojeće "kriminalne i korupcionaške afere", krivim za prikrivanje imovine, tj. optužen sam za krivično delo iako su sve tvrdnje potpuna neistina.

Činjenica da je tekst "prenet" sa portala koji nije registrovan medij ne umanjuje odgovornost novinara koji je u tom slučaju koristeći nepotvrđen izvor informacija, bez konsultovanja druge strane objavio tekst kojim se krše osnovne pretpostavke nevinosti.

V Novinarska pažnja – član 1

Novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom. Bilo je moguće bez velikih problema tražiti potvrdu istinitosti "prenetog teksta", proveriti podatke na internet portalu Agencije za borbu protiv korupcije, kontaktirati lice na koje se neistiniti tekst bez potpisa odnosi.

Provera navodnih "čestih putovanja u London" je mogla lako biti izvedena uvidom u dokumenta, pasoše, vize itd.

Izveštavanje iz teksta zapravo je izveštavanje o navodno počinjenom krivičnom delu neprijavljivanja imovine.

V Novinarska pažnja – član 2

Novinar nije proverio izvor informisanja, već je sledio interes društvene grupe, političke stranke koja vodi kampanju korišćenjem pamfleta i kleveta putem lokalnih neregistrovanih "internet portala" i na druge načine.

V Novinarska pažnja – član 3

Može se sumnjati da je novinar prećutao činjenice koje su važne za stav javnosti, jer nije izvestio javnost o mojim odgovorima u kojima sam naveo da je moje imovinsko stanje javno objavljeno, da sam za sedamnaest godina stekao samo parcelu od 3.5 ara u naselju Sisevac, na teritoriji Opštine Paraćin vrednu oko 500 EUR i da ni ja ni moji članovi porodice nismo stekli druge nekretnitne, te da bi svako otkrivanje prikrivanja imovine za moje političke protivnike bilo dovoljno da me uklone sa javne funkcije i da budem

osuđen kao krivac po krivičnom zakoniku, da me moja javna funkcije ni na koji način u tom smislu ne može zaštititi.

Dok narod odlazi trbuhom za kruhom predsednik opštine Paraćin uživa u tri stana u Beogradu i KUĆI U LONDONU

U izjavi za Embargo predsednik opštine Paraćin tvrdi da živi samo od plate:

Veliku medijsku i pažnju javnosti privukao je svojim nastupima u poslednje vreme Saša Paunović, predsednik opštine Paraćin, koji se nalazi na toj funkciji punih 17 godina. Naime, ovaj lokalni funkcioner je izjavio da živi „skromno i samo od svoje funkcionerske plate“.

Ova izjava je razbesnela ozlojeđene građane Paraćina, jer je Paunović bio na vlasti u vreme kad se rasprodavala imovina celog grada i njegovih stanovnika, strateški oslabljivala privreda i industrija.

1. U odgovoru koji sam uputio “Embargu” emailom, a koji nije objavljen naveo sam šta imam od imovine i da je moja imovina javno objavljena kao i imovina drugih funkcionera na internet strani Agenciji za borbu protiv korupcije, te da drugu imovinu nemam. Naveo sam i da bi svaki dokaz da imam drugu imovinu bio dovoljan da budem optužen i osuđen za krivično delo (to uključuje i imovinu članova moje porodice). Nemam drugu imovinu sem one javno objavljene.

Za najveće rasprodaje, poput cementare Popovac i Srpske fabrike stakla, tvrde upućeniji, direktno se radilo „ispod stola“ zarad ličnih interesa i lične koristi pojedinaca.

2. Ni na koji način opština Paraćin pa ni predsednik opštine nisu mogli biti uključeni u privatizaciju preduzeća, kao što to nije bio slučaj ni sa jednom drugom opštinom ili predsednikom opštine u Srbiji. Opštine se uopšte nisu bavile privatizacijom.

Odlično je poznato da opština i predsednik opštine ne mogu imati nikakvu ulogu u postupcima privatizacije preduzeća i prodaje imovine preduzeća iz stečaja.

Naime, privatizaciju je sprovodila Agencija za privatizaciju, nikad lokalna samouprava, a takođe imovinu preduzeća iz stečaja prodaje nadležni sud, a ne opština.

Ja lično nikad nisam bio u bilo kom telu bilo koje državne institucije koja je sprovodila privatizaciju preduzeća, budući da već sedamnaest godina radim kao predsednik opštine ili predsednik izvršnog odbora opštine i drugu dužnost u državnoj administraciji nisam obavljao. Kako nisam bio na mestima na kojima se odlučivalo o prodajama društvenih preduzeća po bilo kom osnovu, jasno je da nisam bio u prilici ni da bilo šta na bilo koji način “učarim”.

Naime, priča se u pouzdanim krugovima bliskim predsedniku opštine Paraćin, da Saša Paunović ima najmanje tri stana u Beogradu, i da je do sva tri došao baš u vreme kad su prodavani cementara i staklara. Sva tri stana su komplet opremljeni najmodernijim i najsavremenijim uređajima i najskupocenijim uvoznim nameštajem.

Nezvanično, reč je o tri stana na tri vrhunske lokacije u Beogradu, jednom od stotinak, i dva od po 80 kvadratnih metara.

Takođe nezvanično, priča se da poseduje vrednu nekretninu – kuću u Londonu, koju je kupio posle poslova tokom privatizacije paraćinskih privrednih kolektiva.

I to, na devojačko prezime svoje supruge, umesto na njihovo zajedničko prezime (Paunović). I tako, dok sirotinja iz Paraćina i paraćinske opštine neprestano odlazi u zemlje Zapadne Evrope ili Skandinavije, luta svetom „trbuhom za kruhom“, dotle se Saša Paunović uživa po Beogradu, a neretko i po Londonu.

3. Tvrdnja bez ikakvih dokaza i ikakvih osnova predstavlja čistu klevetu uz jasno povezivanje sa postupcima privatizacije predstavlja obmanjivanje javnosti, a mene označava učiniocem krivičnog dela. Banalna je činjenica da neko ko “neretko boravi u Londonu” mora da ima vizu za ulazak u Veliku Britaniju i da je novinar, da je postupao iole profesionalno i u skladu sa Kodeksom lako mogao da ustanovi uz uvid u moj pasoš da li uopšte boravim u Londonu...

Prema tome jasno je da je reč o postupanju protivno Kodeksu.

Sva moja imovina u skladu sa zakonom objavljena je na internet prezentaciji Agencije za borbu protiv korupcije.

Imovina članova moje porodice od kako sam na javnoj funkciji nije se menjala, sasvim sigurno ne posedujem ni direktno ni preko posrednika bilo kakve stanove bilo gde, pa ni u Beogradu.